

Desiderius Ignatius Verduyn

Geboren op 23-02-1792 te Izegem

Overleden op 16-05-1869 te -

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Bid voor de ziel
van den Zeer Eerw. Heer,
DESIDERIUS-IGNATIUS
VERDUYN,

Geboren te Isegem (West-Vlaand) den 23 februarij 1792.

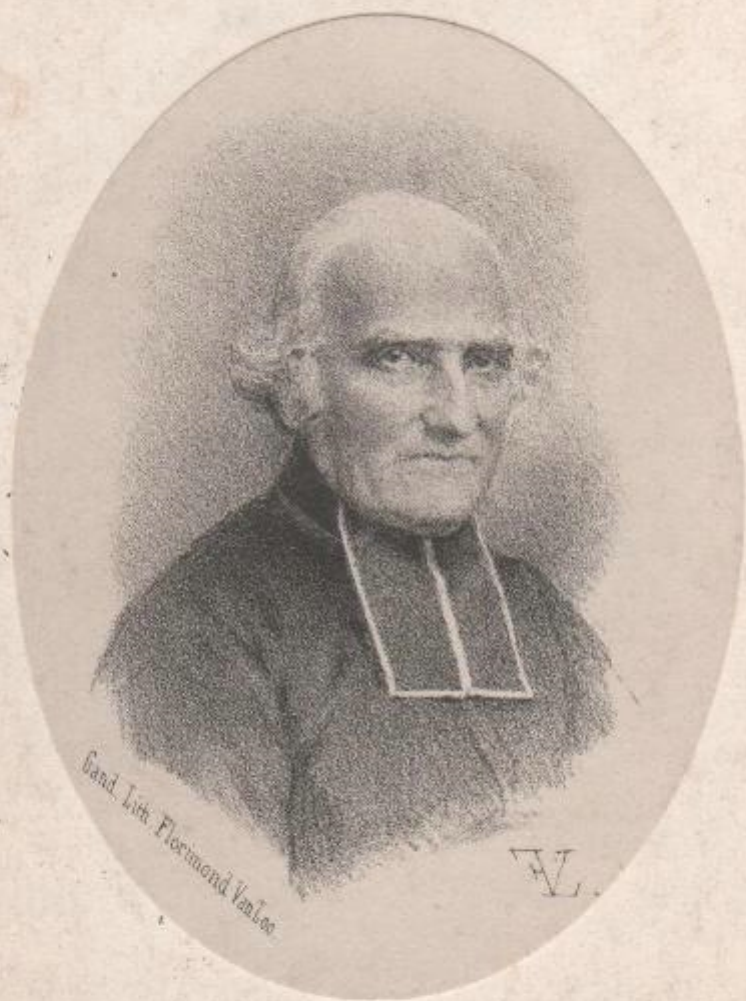
In het Seminarie getreden, te Gent, den 29 september. . . . . 1811.
Naar Wexel geloid als wederopanniige en ingelijfd in het
Artillerie-korps . . . . . september 1813.
Teruggekeerd van zijn ballingschap, werd hij Professor van
Poëzij en Rhetorica benoemd, voorzitter in het Kollegie van
Ronsdelate, daarna in dit van Ste Barbara, te Gent. . . . . 1814.
Priester gewijd te Gent, den 2 februarij. . . . . 1817.
Na de sluiting van het Kollegie van Ste Barbara, Onderpas-
tor van St. Jacobo, te Gent, den 4 november. . . . . 1818.
Professor van Rhetorica in het Athenaeum van Brugge
den 27 november. . . . . 1821.
Professor der Wijsbegeerte in het Seminarie te Gent, 30 sept. 1823.
Bedevaarder naar Koomen in het Jubilé van. . . . . 1825.
Bestuurder der arme Claren, den 20 oktober. . . . . 1827.
Professor der Wijsbegeerte herbenoemd den 4 januarij. . . . . 1830.
Witnuntende lid van het nationaal Congres. . . . . 1830-1831.
Lerkanonik van St. Baafs, den 18 December. . . . . 1830.
Pastor van St. Nicolaas Kerk, den 17 juni. . . . . 1833.
Deken van Gent (extra-muros) den 28 november. . . . . 1846.
Lid van den Bisschoppelyken Raad en Prosynodalen Exa-
minator. . . . . 1850.
Tot den Heer geroepeu den 16 mei 1869, latende al zyne
Parochianen en zyne talryke vrienden in de diepste droefheid.

*Van uwe teedere jaren tot den achtbaersten ouderdom, hebt gij
Jesus Christus bemind, daarom leidt hy u zelf in zyn hemelsche
paradys en looft uwen naam in de vergadering der Heiligen. —
Uw geloof is zonder oek gebloren en uwe handelwijze zelf altijd stich-
tende, ingevolge is uwe geheugenis immer gebenedijdt, en als een
weltrickend balsem versprédt zij den aangenaamsten geur.
Wie de engelen ontfangen u als eenen broeder en schrijven uwen
naam in den boek des levens.*

*Dat men dan niet verwonderd zij van onze oogen te zien vol tranen
als wij in onze vergaderingen, te vergeefs, onze Heeder zoeken.*

(H. Ephrem. Can. fun.)

Cura domūs Domini semper mihi corde reposta :
Templi ut mundities sic organa fantur et aræ.

